

NA POČITNICE.

Le konjička poženite,
striček dragi moj,
da prej rojstni, nepozabni
dom ugledam svoj!

Mati željno pričakuje,
da spet vidi me.
Po domači koči moje
hrepeni srce.

Le poženite konjiča,
da doma prej bom,
in prikaže izza griča
se moj dragi dom.

Kratkočasnice.

Pač naravno. A: „Povejte mi vendar, kaj delate da ste tako debeli?“ — B: „Prav nič!“

Sreča v nesreči. Konji so se splašili, voz se je prevrnil in gospod si je roko zlomil. Neka kmetica tolaži ponesrečenca: „Kako so srečni, da se konji niso nič poškodovali!“

Skrajna skopost. Skopuh: „Torej moram res umreti, gospod zdravnik?“ — Zdravnik: „Ker že odločno zahtevate, vam moram, žal, to potrditi.“ — Skopuh: „Potem vas pa prosim, da ugasnete svečo ker tudi v temi lahko umrem?“

Čemu se joka? Mati: „Zakaj se jokaš?“ — Sinček: „Ker sem včeraj padel in se pobil.“ — Mati: „No, ta je lepa; zakaj se pa nisi včeraj jokal?“ — Sinček: „Ker vas včeraj ni bilo doma.“

Zastavica.

(Priobčil Fr. Kramar.)

Ni živo, nima ne ust ne zob, pa vendar je naj trše reči. Kaj je to?

Šaljivo vprašanje.

(Priobčil „Internus“.)

Kakšne brade še ni obril noben brivec?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)